

«Πλατεία Αριστοτέλους»

Ευαγγελινή Μπαλτατζή

Μ' αρέσει η Σαλονίκη ακόμη κι' όταν τη βλέπω να καθρεπίζεται μέσα στην οθόνη της τηλεόρασης. Να όπως τώρα που δείχνει την Πλατεία Αριστοτέλους απ' τη μεριά της θάλασσας. Είναι όμορφη σαν τη γυναίκα που στολίζεται μπρος στον καθρέπτη. Μ' αυτή περιττά στολίδια δεν χρειάζεται. Είναι όμορφη κι αυτό φθάνει. Και η Πλατεία μένει. Η Πλατεία Αριστοτέλους στέκει εκεί πιστή στη μνήμη μας.

Λες κι ήταν χθες που παίζαμε παιδιά εδώ με τις μπάλες τις πολύχρωμες που μέσα είχαν ένα φουσκωμένο μονόχρωμο μπαλόνι. Τρέχαμε ξένοιαστα πάνω κάτω. Εδώ έμελλε για μένα να συμβεί κάτι πολύ σημαντικό. Καθώς περπατούσα μικρούλα τριών - τεσσάρων χρόνων στην απέναντι προκουμαία, θέλησα σοκολάτα, αλλά τα χρήματα του μπαμπά πολύ λίγα τότε για τέτοιες πολυτέλειες. Εγώ όμως στήθηκα μπροστά του. Του έκλεισα τον δρόμο. Ο κύριος που βρισκόταν δίπλα μας, ένας κύριος με στρατιωτική στολή, κατάλαβε τι συμβαίνει και παρακάλεσε τον πατέρα μου να μου αγοράσει εκείνος τη σοκολάτα, μια και δεν είχε εκεί τα δικά του παιδιά. Εκτός από τη σοκολάτα «Φλόκα» που μου

αγόρασε μου πήρε και δυο μπαλόνια. Το ένα απ' αυτά με χαρά το έδωσα στον πρωτοξάδελφό μου Δημητράκη, αφού έτσι κι αλλιώς μια μέρα θα έσκαγε, γιατί να μη το χαιρόταν κι αυτός.

Τα χρόνια πέρασαν και η Πλατεία έμενε πάντα εκεί. Να κάνω βόλτα μόνη ή με παρέα και να αγοράζω τώρα πια εγώ σοκολάτες και γλυκά για τα παιδιά. Δικά μας παιδιά ακόμη κι αυτά που παίζουν ακορντεόν για λίγα λεπτά, όπως ο Ανδρέας, ή μοιράζουν χαρτομάνδηλα, για να βγάλουν κάτι. Είναι και τα παιδιά που μοιράζουν εικονίτσες Αγίων κι ας μην έχουν βαπτισθεί χριστιανοί ποτέ. Είναι όλα παιδιά μας. Είναι όλα παιδιά όπως και τα δικά μας παιδιά ή τα ανίψια ή τα βαφτιστήρια που φέρνουμε στην

Πλατεία Αριστοτέλους τα Χριστούγεννα στη Φάτνη και στον Αϊ Βασίλη ή για μια παράσταση Καραγκιόζη.

Πόσες μνήμες σ' αυτήν την Πλατεία !!! Κι εκεί στο πλάι καθισμένος σκεπτικός ο Αριστοτέλης και η μικρή Άννα να σκαρφαλώνει για μια φωτογραφία πλάι του. Μνήμες που μένουν, αγάπες που διαιώνίζονται. Ο τόπος μας είναι εδώ. Κι αυτό μας φθάνει.

